

સતી જરમા નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની.

== ખાલાસીનોર. ==

આવૃત્તી પહેલી
સને ૧૯૨૫ :

પ્રત ૧૦૦૦ :
સંવત ૧૯૮૨

કીમત રૂ. ૦-૪-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૬૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાહુલ ગુપ્તા

વિષય ૬ - : ૨૦૬

શ્રી.
સતી જસમા
નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની.
બાલાસીનોર.

પ્રયોજક:—વ્યાસ શીવશંકર હરજીવન.
સાજણ ટીખા—(ભાવનગર).

પ્રકાશક—નૈયર, બાલાસીનોર.

આવૃત્તિ પહેલી. પ્રત ૧૦૦૦.
સને ૧૯૨૫. સંવત ૧૯૮૨.

ક્રીમત રૂ. ૦-૪-૦.

આ પુસ્તકના તમામ હક
માલીકને સ્વાધીન છે મારે માલિકની
પરવાનગી સીવાય કોઈએ છાપવું, છપાવવું
કે ભજવવું નહીં.

૧૨૫૬૮

આવૃત્તિ પહેલી.

પ્રત ૧૦૦૦

ધી અમરસિંહજી પ્રી. પ્રેસ, વુડલેન્ડ અમદાવાદમાં
પઠાણ નિઝામખાન નુરખાન વકીલે છાપ્યું અને
શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની તરફથી એચ.
એચ. ધી નવાબ સાહેબ જોડા આલાસીનોરે
પ્રસિદ્ધ કર્યું. મુ. આલાસીનોર.

૩

ૐ

તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

સતિ જસમાં નાટક-

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

પુરૂષ પાત્રો.

મહાદેવશ્રી સ્વયંભુ સુધીના સંહારક તમેચુણી દેવ.
સાદ્ગરાજગુજરાતનો સોલંકી રાજા (જયસીંહ).
યશોવમમાળવાનો પરમાર રાજા.
હતિયાજીબારોટ. સીધરાજનો દસોંદી.
જશરાયમાલવ રાજ્યનો મુત્સદી.
રૂપાણમાલવ રાજ્યનો ધનીક વેપારી.
રૂડોજસમાનો પતિ ઓડ. યુવક.
રાણીચોમોતીને ફરેબથી પરણનાર પ્રપંચી (કાણીચો).
અરજીઓડની નાતનો ચોવડીઓ (મીથ્યાભિમાની).
જેશળજસમાનો પિતા.
રામોરૂડોનો પિતા.
હરપાળઝાલાવંશીય વીર નર. સીધરાજનો સરદાર.
રાજો	}	...ઓડની નાતના પંચાતી પટલીઆ.
ડુંગર		
પુનો		

એ સિવાય લશ્કરી, અમલદારો, પ્રધાન, સિપાઈઓ, પ્રતિહાર, દૂત, સાધુઓ, ગણ વિગેરે.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૨૭૫૮

સિ પાત્રો.

પાર્વતિઆધ્ય શક્તિ. મહાદેવનાં પત્નિ.
વીરમતિગુજરેશ્વર સીધ્ધરાજની પતિવ્રતા વીરનારી.
જસમાંબ્રાંપબ્રજ દેવાંગના. રૂડાની સતિ સ્ત્રી.
મોતિઅરજથુ મોડની અગ્નિ બાળા.
ગલાલઅરજથુની સ્ત્રી. મોતિની મા.
રાજબાધબારોટ દત્તિયાજની સ્ત્રી.
ઝાલાજસમાની મા. જશજ પટલની સ્ત્રી.
રેતનરૂડાની મા. રાણા પટલની સ્ત્રી.
વાહુરાણીમાની મા.

એ સિવાય દાસીઓ, ઓડબાળાઓ, યક્ષકન્યાઓ, વરાગનાઓ
સાધુડીઓ વીગેરે.

ૐ

તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

સતિ જસમાં નાટકનો

ટુંક સાર.

પૂર્વ વૃતાન્ત—શ્રી સ્વયંભુ મહાદેવના જન્મોત્સવ (શીવરાત્રિ) ના માંગલીક પ્રસંગે દેવતાઓના કોશાધ્યક્ષ દેવ કુબેરનું, યક્ષકન્યાઓ, ગાન્ધર્વો તેમજ અપસરાઓ વિગેરેનું અમરાપુરીથી કૈલાસપર પુજનાર્થે આવવું. કુબેરના પુત્ર યક્ષકુમાર તથા તેમની પત્નિ તિક્ષોતમા બંને એ ગર્વાષ્ટપણે શંકરના પુજનથી વીમુખ થવું. પુજનમા બંનેને નહીં જોવાથી મહાદેવી પાર્વતિએ કુબેરને પુછવું. તપાસ કરતા બંનેને ગુન્હે જાહેર થવો. પાર્વતિએ ક્રોધમાં ગ્રાપ આપી બંનેને મૃત્યુ લોકમાં નીચ યોનિમાં જન્મ આપી, માનવપણે દુઃખાનુભવ કરાવવો. આદ્ય પૃથ્વીપટપર અધમ ઓડ જાતિમાં માલવ ભૂમીમાં બંનેનું પ્રગટ થવું. પૂર્વ સંસ્કારી પ્રેમીઓનું લગ્નગાંડથી બચપણમાં જોડાવું. ઉમરે મહોંચતાં પ્રેમનો વિકાસ. જન્મજામીના મેળા પ્રસંગે મહાદેવના દર્શનાર્થે આવતાં બંનેનું મીલન. આંહીથી નાટ્યની શરૂઆત થાય છે.

ચારંજમાં ચક્ષુ બાળાઓનું મંગળ સ્તવન.

અંક ૧ લો.

પ્રવેશ ૧ લો.—(સ્થળ) શંકરનું મન્દીર, જંગલ—
જન્માષ્ટમીનાં દિવસે આસપાસના ગામડાના લોકોએ મહાદેવનાં દર્શ-
નાર્થે મેળારૂપે મેળા થવું. તે પ્રસંગે કુંજનર ગામના વતની રામા
ઓડના પુત્ર રૂડાનું તેમજ તેના મિત્ર રાણીઆનું પણ મેળાની મઝા
લુંટવા આવવું. મેળાના દ્રશ્યપર બંને મિત્રો વચ્ચે વાતચીત. રૂડાએ
દૃષ્ટીનાં વીકારને કેવી રીતે સાંચવી ચક્ષુ ઇંદ્રીયનો સંયમ કેવી રીતે
જળવવો તેની સમજ આપવી. એક ચક્ષુ કાણીઆએ શીખામણની
એપરવા બતાવવી. બંને મિત્રોનું મેળામાં ફરવું. બાદ જસમાં તથા
અન્ય ઓડ બાળાઓનું આવવું. બચપણમાં લગ્ન થયા છતાં પૂર્વના
ભાવી પતિ પ્રત્યે જસમાનું આકર્ષાવું. એકાએક વર્ષાદનું તોફાન. લોકોની
નાસભાગ. વચમાં જરામાં તેમજ મોતિનું માણસોની નાસભાગથી
ઘટવાઇ નીચે પડવું રૂડા તથા રાણીઆએ આવી પોતપોતાની પ્રેમા-
ગનાંઓને આશ્વાસન આપવું. પ્રેમીઓનું મીલન. બાદ પ્રેમાંકુર પ્રકટાવી
સર્વનું જીદા પડી વીદાય થવું.....આનંદ.....

પ્રવેશ ૨ એ—(સ્થળ) કુવો. જંગલ—મોતિ ઉપર
મેહીત થએલા રાણીઆએ મોતિને મેળવવાના પ્રયાસ યોજતાં દેખાવું.
કુવો ઉપર મોતિ પાણી ભરવા આવે એટલે કાંકરી મારી મનોભાવની
કલ્પના કરવી. બાદ મોતિનું આવવું. રાણીઆએ કાંકરી મારવી. બંને
વચ્ચે તકરાર. મોતિએ સ્ત્રી ચરિત્રથી રાણીઆને પરાસ્ત કરવો. મોતિની
જૂમરાણી તેના માબાપનું આવવું. રાણીઆએ વીદાય થવું. મોતિના
માતપીતાનો ક્રોધ. એકાએક નાતના પટલીયા રાગ ઓડનું આવી ચડવું.

નાત બહાર કાઢી કરેલા ગુન્હાના ન્યાય માટે નાત ભેળી કરવાના વિચાર. અપુર્વ ગમ્મત.

પ્રવેશ ૩ બે—(સ્થળ) સીદ્ધરાજનો મહેલ—ગુર્જરેશ્વર મહારાજ સીદ્ધરાજની રાણી વીરમતિનું ઝુલાપર ઝુલતાં સખિઓના સમુહ સાથે દેખાવું. બાદ શિકારે ગએલ ગુર્જરાધીપતિનું જંગલમાં થાકના પરીશ્રમથી વૃક્ષતળે સુતાં, નીદ્રામાં મહાદેવે આપિત દમ્પતીના ઉધારાર્થે સીદ્ધરાજને નિમીત્ત રૂપ બનાવવાને અંગે ભાવી સ્વપ્ન બતાવતા, રાજનું મોહાન્ધ થઇ દીવાના સ્થિતિમાં મહેલમાં રાણી વીરમતિ પાસે આવવું. રાણીએ શીખામણ આપવી. તેવામાં બારોટ દત્તિયાજીનું આવવું. વીદેશમાં વીચરેલા બારોટ તાદ્રસ્ય જસમાં (સ્વપ્નાની સુન્દરી) ની વીગત પ્રકટ કરવી. રાજની ક્લેકંઠા. દત્તિયાએ મેળવી આપવાની સંમતી આપવી. રાજએ તે કાર્ય દત્તિયાને સોંપવું. રાણીએ અંતરાયના વીચાર યોજતા દેખાવું. દત્તિયાજીનું જવું. બાદ સ્વપ્નમાં જોએલ જસ-માના રૂપગુણનાં વખાણ કરતાં મોહસરમાં તરતા ગુર્જરેશ્વરનું જવું. મોહાંધતા.

પ્રવેશ ૪ થી—(સ્થળ) રાણીઆનું ઘર—ફળેતાના ફડકે લપાતા છુપાતા રાણીઆએ ઘેર આવવું. નાતના ક્રોધથી બચવા માટે પોતાની બહેન માલીના નામે અવેષ ધારણ કરી બેસવું. બહાર ગએલી તેની મા વાલુ ડોશીનું આવવું. નાતરે ગએલી પોતાની દીકરીને પાછી આવેલી જોઇ પુછવું. માલી (રાણીયા) એ ડોશીને આડી-અવળી વાત બનાવી છળવી. બાદ અરજણુ ઓડનું કપકો દેવા વાલુ ડોશી પાસે આવવું. (રાણીઓ) માલીએ અરજણુને મધલાજ બતાવવી. અરજણુનું ચઢેડોળે ચડવું. લોભીઆને ધુતારો મળે એ માફક માલી

(રાણીઆ) ની પ્રપંચ જળમાં ફસાવું. પોતાના છોકરા માલીયા સાથે માલીનો સબંધ બાધવા ન્યાતને બોલાવવા જવું. હાસ્ય.

પ્રવેશ ૫ મો—(સ્થળ) જસમાના માઆપનું ઘર—પોતાની પત્નિ જસમાને તેડવા રડાતું પોતાના સાસરે આવવું. રડાતી રંક હાલત દેખી જસમાના પિતા જોશળ પટલે અજણ્યા થઇ મુખ ફેરવવું. રડાએ સમયનું બહું બુરું બાન કરાવવું. બાદ જસમાની મા બાલાનું આવવું. તેમણે પણ પોતાના પતિને સમ્મત થઈ પોતાના જમાઇને તીરસ્કારવો. રડાએ નિરાશ થઈ જવાની તૈયારી કરતી. ત્યાં જસમાનું આવવું. પોતાના પતિને નિરાશ થયેલો જતો જોઈ, રોડી, સતિએ પોતાના મા-આપને દમ્પતીધર્મનું બાન કરાવવું. બાદ પતિવ્રતાએ પોતાના પતિ સાથે માઆપના ગૃહેથી પોતાના સ્વસુર ગૃહે જવાના વિચારમાં રહે થવું. “આદર્શ આર્યબાળા, નિતીનો નમુનો.”

પ્રવેશ ૬ ઠો—(સ્થળ) સીંદરાજનો રણુવાસ—પતિને પરવશતામા જોઈ રાણી વીરમલિનો કલ્પાન્ત બાદ સીંદરાજનું આવવું. બન્ને વચ્ચે માર્મિક હૃદયબેદક વાક્યયુક્ત. રાણીપર રાજનો ક્રોધ. રાજાએ રાણીને તેમનાં પીયરમાં મોકલી આપવાનો ઝાલા હરપાળને હુકમ. રાણીએ પોતાના પતિની આજ્ઞા શીર ચડાવી પ્રજ્જળતા વહને ખીયર તરફ વીદાય થવું. ખેદ.

પ્રવેશ ૭ મો—(સ્થળ) રડાનું ઘર—માલવ છુમીમાં દુષ્કાળ હઈ રડાની કંગાલ્યતનું બાન. પોતાના મા આપનો અન્નચીના છુમ્મના દુઃખનો કળકળતો કલ્પાન્ત જોઈ રડાનું અતિ ખીજ થવું. પોતાના-માં છુમ્મના દુઃખથી અશક્તી હઈ પોતાની સ્ત્રી જસમાને ગ્રામમાં બીખ માંજવા મોકલવી. ગ્રામમાંથી અન્ન લાવી પાછાં આવવાની રડાની

આતુરતા. નારીનું નીરાશ થઇ ખાલી હાથે પાછા આવવું. રૂડાને! સંતોષ પ્રજાપર વિશ્વાસ રાખવા કહેવું. સતિએ પોતાના દરદાગીના પતિને ઉતારી આપવા. દાગીના વેચી અન્ન લાવવા જસમાનો પોતાના પતિને આશ્રિહ. દુઃખમાં પુરૂષની ટકેલી ધીરતા. માલવપતિ યશોવર્માનું પ્રજ્ઞના હીત ખાતર નગરચર્યા જોવા નીકળવું. રૂડાના ઘરનો કંગાલ્યત દેખાવ જોઈ પ્રજાપ્રતિપાળને દયા ઉદ્ભવવી. ખાદ લેણીયાત રૂપાશા શ્રેષ્ઠનું રૂડાને ઘેર જપ્તી લઇ આવવું. સાથે આવેલ અધીકારી જશરાયે અધીકારને! આંધળો તોર ગરીબો ઉપર અજમાવવો. ગરીબોનો કલ્યાણ, શેઠની કૃતતા, અધીકારીએ મરતાઓને વીશેષ મારવા, પ્રજાપ્રતિપાળ રાજા યશોવર્માની દયા. એકદમ આવી નિરપરાધીઓને બચાવવા. અધીકારી જશરાય તથા શેઠ રૂપાશાને પકડી કેદ કરવા. ન્યાય નૃપતિ.

(ટેબલો)

૧ લો અંક સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—(સ્થળ) જંગલ. માલવપતિ યશોવર્માની છાવણી—અન્યાયથી નિર્દોષ પ્રજાને પીડનાર અધિકારીને યશોવર્માનો બોધ. અંધતામાં ઘેરાએલા અધિકારીનો એમુરબત જવાબ. રાજાએ ક્રોધિત થઇ બંનેને હાથપાર કરવા. બાદ ગુર્જરેશ્વર સીધરાજે મોકલેલા આરોઠ દત્તિયાજીનું માલવપતિને મળવું. આરોઠે વાક્યચાતુરીથી ગુર્જરેશ્વરનો સંદેશો સંભળાવેલો. દૈવી નરે અયોગ્ય માગણીનો અસ્વીકાર કરેલો. તે રસ્તેથી રાણી વીરમતિનું પોતાના પીયરમાં જતા ત્યાંથી નીકળવું. એકાએક યશોવર્માને મળી, ખરી વાતનું જ્ઞાન કરાવી દત્તિયાજીને કેદ કરાવેલો રાણીએ બાઇ તરીકે રાજાને રક્ષા આપી. પોતાના સંસાર સુખમાં જસમા વીણ ન કરે એવો બંદોબસ્ત યાચેલો. રાજા યશોવર્માએ રાણી વીરમતિને વચન આપ્યું. પરદુઃખભંજન પરમાર વીરનો પરોપકાર.

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ.) રાણીઆનું ઘર—તાળવે ચોટાડેલા ગોળના આધારે અરજીનું નાતના પટલીઆને લઇને આવવું. માલી (રાણીઆ) એ તમામ નાતના પટલીઆઓની આંખ આંજવી. મોતીની સાથે પોતાનું સગપણ નક્કી કરવું. નાતે બંનેનો કળ્યો પતાવેલો. માલી (રાણીઆ) એ અરજીને વીશેષ બનાવેલો. બાદ મોતિનું પોતાના માબાપને બોલાવો આવવું. પોતાના બાઇ માલીયા સાથે માલી (રાણીઆ) નું સગપણ થએલું જોઇ, બાબી સમજી, માલી (રાણીઆ) સાથે પ્રેમ કરેલો. માલી (રાણીઆ) એ બાબીના વેશમાં પોતાની પ્રેમસુત્રીને પ્યાર કરતાં ખુશી થવું. “ કાણુની કહિશહયતા.”

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ) સીધરાજની કચેરી—પરવશ થએલા ગુર્જરેશ્વરે પ્રયત્ન પાર પાડવા દત્તિયાને મોકલેલો, તેની આવવાની આતુરતામાં દેખાવું. માલવ રાજ્યમાંથી હુદપાર થએલા અધિકારી જશરાય તથા રૂપાશાનું આવવું. મહારાજ સીધરાજની મુલાકાત. વીતી અતથી ઇતી સુધી જણાવવી. બાદ પરમાર કુળ-દીપક રાજ યશોવર્માએ દૂત મોકલી, સીધરાજને પોતાની નિર્ભયતાનું જ્ઞાન કરાવવું. બારોઠ દત્તિયાજીને બાહુ બળથી છોડાવી જવાનો માલપતીનો ગુર્જરેશ્વરને તાનો મારવો. સીધરાજનું ક્રોધે ભરાવું. દૂત મારફત માલવરાજને રણ મેદાનનું ઇજન આપવું. અધિકારી જસરાયે રાણી વીરમતિની યશોવર્મા સાથે થએલી મુલાકાત જાહેર કરવી. સીધરાજનો ક્રોધ. ક્રોધાગ્નીનો કહેર. બીજા પ્રતિજ્ઞા. “ રાજ્ય હઠું.”

પ્રવેશ ૪ થો—(સ્થળ) રાણીઆનું ઘર—માલીના વેશે નાતને રમાડી શાન્ત કરી, પોતે પોતાના મુળ સ્વરૂપમાં રાણીઆ તરીકે જાહેર થવું. ડોશીનું આવવું. રાણીઆને ઠપકો આપવો. રાણીઆએ પ્રપંચ બાજીની સર્વ હરીકત જાહેર કરવી. બાદ નાતીલાઓનું આવવું. ચોર કોઠવાળને ઠડે એ માફક ગેરહાજરીમાં માલીનું સગપણ કેમ થાય કહી, પોતાની મા ઉપર ખોટો ક્રોધ બતાવવો. નાતના પટલીઆઓનું આવવું. અરસપરસ વાદી પ્રતિવાદીને સમજાવી, પટલીઆઓએ રાણીઆ મોતી સાથે પ્રથમ પરણે અને ઉપર રૂપીઆ બસો અરજી આપે આવી પતાવટ પતાવવી અને માલીના લગનની કમુલાતનો પાકો ઠરાવ કરવો. મીથ્યા અભીમાની અરજીઆએ આંધળા થઇ માલીની લાલચે આંધળે બહેર કુટમા માફક રાણીઆના દંભમાં દોરાવું. અપુર્વ રમુજ.

પ્રવેશ ૫ મો—(સ્થળ) રૂડાની વાડી—અબણ ઓડ-બાળાઓને પતિ પત્નિ પ્રત્યે શું સબંધ છે. પતિ એ કોણ છે વીગેરે

ધર્મ જસમાએ સમજાવે. પતિવ્રત ધર્મનો મહીમા સાંભળી સર્વ બાળાઓનું વીદાય થવું. બાદ તેના પતિ રૂડાનું આવવું. બંને સહભાગી જોડાનો સંપીકો સ્નેહભાવ. અરસપરસ નીતિ ભાવમય શૃંગાર, અખંડ પ્રેમનો ચિતાર. સુલક્ષણી નારનો પતિ શું સુખ અનુભવે છે એનો આશ્વેદુષ્પ ચિતાર.

પ્રવેશ ૬ ઠો—(સ્થળ) ઉજ્જન શહેરનો કિલ્લો—હત મારફત મોકલાવેલ સમાચારથી માલવપતિએ ક્ષત્રિયને છાજતી ફરજ બજાવવા બહાર રણજંગ માટે આતુર ઉભવું. પોતાના લશ્કરને દેશોન્તી માટે પ્રાણાર્પણ કરવા ઉશ્કેરવું. માળવી વીરોએ પોતાના માલીકના રણનો બરાબર જવાબ આપે. બાદ સીંદરાજનું લશ્કર સહીત આવવું. બંને વચ્ચે તુમુલ યુદ્ધ. આખરે માલવપતિ યશોવર્માનું રણજંગમાં મરવું. રૂડા તથા જસમાનું પકડાવું. રાણી વીરમતિએ-માલવપતિ યશોવર્માપે-તાના બાઇ માટે રણમેદાનમાં આગળ પડવું. વીરનારીનું સમરમાં સમાવું. પ્રાણત્યાગ.

ટુલો.

અંક ૨ નો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—(સ્થળ) સીધરાજનો મહેલ—ગુજરેશ્વરના કબજામાં કેદ થયેલ અબળા જસમાનો કર્ણાજનક કલ્પાન્ત પ્રભુ પાસે પોતાના બચાવની મદદ માંગી. આદ અધીકારી જશરાય તથા રૂપાશાનું જસમાને લલચાવવા કીમતી વસ્ત્રો તેમજ જરૂર ઝવેરાતના દાગીના લઈ લલચાવવા આવ્યું. આદર્શ નારી જસમાએ મોહમાં કે લાલચમાં ન ફસાતાં પોતાના શિયળનો પાપાત્માએને પુરેપુરે પ્રભાવ બતાવેલો. આદ સીધરાજનું આવ્યું. ઘણી રીતે સમજાવવા છતાં દેવાંગનાનું એકનું બે ન થયું. સીધરાજનો ક્રોધ. જો માનશે તો ઠીક નહીંતર સર્વના નાશની ધમકી આપી. બેપરવા બાળાએ દેવાધીન થઈ રાજને સમજવતાં, પ્રભુ સ્મરણ કરતાં સહઅલીંગ સરોવર જવા નીકળ્યું થયું. સત્યની કસોટી.

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ) અરજણુ ઝોડનું ઘર—પ્રપંચી રાણીઆનું જન લઈ અરજણુ ઝોડને ત્યાં મોતિને પરણવા આવ્યું. અજ્ઞાનીઓના લગ્ન ફળેતા. આદ માલવ જૂમી પાયમાલ કરતા સીધરાજના લશ્કરની ટુકડીનું સર્વ ઝોડ લોકોને પકડવા આવ્યું. લગ્નમાં વીધ એકાએક સર્વને પકડવા. રાણીઆના લગ્નની મજા વીખાવી. સર્વને પકડી લઈ જવા. કરણી તેવી ભરણી. કર્મ તેવું ફળનો બોધ.

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ) જંગલનો રસ્તો—રડાને બંધીવાન બનાવી નિર્દય રીતે માર મારતા લઈ જતા સિપાઈઓનું રસ્તાપર નીકળ્યું. આદ જશરાય તથા રૂપાશાનું જસમાને લઈ સહઅલીંગના કિનારે લઈ જતાં સામા મળ્યું. વિયોગી પતિ પત્નિએ મળવા માટે આતુરતા

દાખવવી. નિર્દયોની અટકાયત, પાપીઓનો ગરીબ ઉપર અનહદ ત્રાસ. જશરાયે જસમા સીધરાજને સોંપી દેવા બહુ સમજાવવો, રૂડાનો જશરાયને તિરસ્કારથી જવાબ આપવો, મરવાની દરકાર નહીં કરતાં પોતાની સ્ત્રીના માટે દેહાર્પણ કરવા તૈયાર થવું. નીર્દય પ્રત્યે નિરાધારોએ આહનો આપ આપી, તીરસ્કારી, દેવાધીન થઇ દુઃખમાં લદ્દ થવું.

પ્રવેશ ૪ થો—(સ્થળ) દક્ષિણાજીનું ઘર:—માલવ દેશમાં ગએલા પોતાના પતિને હજી સુધી નહીં આવેલો ધારી બારોટાણી રાજબાઇનું અકળાવું. બંધાણી પુરુષથી નવયૌવનાનું કંટાળવું. અન્ય પુરુષથી પોતાના રતિરંગની પ્રસન્નતા ચાહવી. બાદ જશરાય તથા રૂપાચાનું આવવું, માગતીતી ત્યાંજ મળવું. ત્રિપુટીનો અરસપરસ દુષ્ટ સંકેત. બાદ દક્ષિણાજીનું આવવું. પોતાના ઘરમાં પરાયા પુરુષોને જોતાં ક્રોધે બરાવું. સ્ત્રીની નફટાઇ. જશરાયે દક્ષિણાને છરી વડે મારી નાખવો. રૂપાચાએ ખૂન થયેલું જોઈ ખૂમરાણુ મચાવવી. પોલીસો તેમજ જમાદારનું રાત્રે રોનમાં, નિકળતા. અવાજ ઉપર દક્ષિણાજીના ઘરમાં આવવું. તમામને કેદ કરવા. અધીકારી જશરાય, રાજબાઇ અને રૂપાચા ત્રણેનું પોતાની કુકરણીનો ખેદ કરતાં જોલમાં જવું. ખોદે તે પડે, વાવે તેડું લણે.

પ્રવેશ ૫ મો—(સ્થળ) જંગલ—પહેરાવાળાઓને દારૂ કરી પસાર થએલા ઓડ લોકોના માટે સીધરાજે ઓપ્રીસરોને ધમકાવતા દેખાવું. ઓપ્રીસરે તમામ બદોબસ્તની ખીના જાહેર કરી રાજને શાન્ત કરવો. બાદ નાડેલા સર્વ ઓડ લોકોને પકડી સીપાઇઓનું આવવું. બાદ જસમાને પોતાને સ્વાધીન થવા સમજાવવું. સતિની હદતા. સીધરાજનો ક્રોધ. તેના પતિ રૂડાને મારી નાખવો. અખળાનો

હૃદયભેદક કલપાન્ત. ધરી સમજાવવા પ્રયત્ન કરવો. પરંતુ જસમાએ જોગણી સ્વરૂપે સ્ત્રી હકની પુરેપુરી પ્રભુતા બતાવવી. રાજ સીધરાજે વિશેષ ક્રોધાયમાન થઈ તેના કુમળા બાળકને કૂરતા કરી કાપી નાખવું. નિરાશ થએલી નારીએ પોતાનું સર્વ પાયમાલ થયું જણી અંતે દોડી, રાજની કમરમાંથી કટાર ખેંચી આપઘાત કરવો. મરતાં મરતાં સતિનો શ્રાપ. નિરાશ થએલા નૃપતીએ ક્રોધાવેશમાં તમામ ઝોડ લોકોને મારી નાખવા સિપાઈઓને હુકમ. એકાએક શ્રી સ્વયંભૂ મહાદેવનું પ્રગટ થવું, સીધરાજે બચીત થવું. શ્રી શંકરે પોતાની માયાભેદનું બાન કરાવવું, સ્વમાની સુંદરી (જસમા) તથા રંક રડો, એ બંને પ્રેમી આત્માઓના પૂર્વ જ્ઞાતાન્તનો પરીચય કરાવવો. અલકા-પુરીમાં બંને પ્રેમાત્માઓને મુળ સ્વરૂપે બતાવી રાજનો ભ્રમ ભાંગવો. સર્વનું આશ્ચર્ય. જ્યના ધ્વની સાથે ખેલનું સમાપ્ત થવું. આનંદ.

શાન્તિ! શાન્તિ!! શાન્તિ!!!

ૐ

તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ

સતિ જસમાં નાટકના ગાયનો.

અંક ૧ લો.

મંગળ સ્તવન.

ચક્ષ બાળાઓ—

૧

સત્યના વાસી સુખરાશી અવીનાશી તુંહી તુંહી
અગમી નીગમી ગુણુગામી ગુણુનીધી પ્રભુ તુંહી તુંહી
અપાર પારને જે પામે તે શાન્તિ કેરા તારે બોલે તુંહી તુંહી
આનંદે આનંદે હરનીશ રાગે-પ્રભુ તુંહી તુંહી

સાધુઓ—

૨

બંદા ક્યું કરત હે કલપના જગ જન લેને સપના
સિકન્દર સાહ બડા એકશાના
ગત અવમત ક્યુએ ન જાના
સવા લક્ષ્મી સેજ સગર્ભ વાકે સંગ ચલી નહી પાછ
અપા નંગા મીલા નહી કદના.....
હસ મત્તક જુગ દુલાઈ દૂંબકરન સરિખે બાઈ

શીરતા સમુદ્ર ખીચમેં લંકા ગઠ છોડ ચલે રાવન બંકા
સંગ આપ નહી કેા અપના

જસમાં, રૂડો, મોતિ, રાણીઓ—૩

જીવન જસમાંના ધાર મારા હૈયાના હાર
મળશેા ક્યારે દીલદાર મારા પ્રાણના આવાર
અજાણના આધારે આપણુ અલખેલી મળશું નિરધાર
જાને લૂચ્યા ગમાર કાંણુ કૂચડા કુંભાર
તારા જેવાને પરણે મારી પેંજર
કાણેા પણુ રાણેા થઈ શાણી મેળવશે તુજને નિરધાર
પરભવનાં પુન્યે ધ્યારી મળી મનગમતિ અવતારી
સુભજે સુનાર તારાં વેણુલાં મસ્તકાર
યાદ આવશે આધાર મારા ઉરમાં અપાર
રાણુની રાણી થાને મોતિ તું માની જાને
મારેા ઉપકાર તારા ઉરમાં ઉતાર
માનું તારેા આભાર મોતિ મનડાને માર.

મોતિ—

૪

મને જળથી છોડ કરી ઝો રે મા હું શું કરું
એણે કાંકરીઓ મને મારી રે મા હું શું કરું
હું તો બેડુ લઈ આવી મને હાંસીમાં બોલાવી
જાનોમાનો પાસે આવ્યો પીડ્યો મરજી
વાંકા ચુંકા વેણુ બોલી બોલી વાતો જણે બોલી.
બોલ્યો જેમ તેમ બાડો શી છે મરજી

જાતિમાં તો ચરચરચર ચરચરચર કાંઈ થાય રે
 ફરી મેંતો જૂમ પાડી ત્યાંતો બાવ્યા સહુ દોડી
 નાડો મુજને વછોડી કર મરડી
 કહું દૂખ શું હું માડી નાશી ગયો દોટ કાડી
 મરું હું તો જીવ કાડી જીભ કરડી
 ચુંદડી મારી ચરચરચર ફરચરચર ગઈ ફાટી રે;
 મા હું શું કરું.

અરજજી, ગલાલ, રાજો— ૫

ગેલીનો યો મારી છોડીની છેડ કરી.
 ચાલો ચલાવો વાત નાતિલા નાત ભરી
 નાત બહાર કરી નોખો કાઢો
 પીટડીઆનું નાકજ વાઢો
 મુકો ઠીલ માથે એનાં હોકોચાણી બંધ કરી
 હાલો સરવે ઘેરજ જઈએ
 નાતિલાને વાતજ કરીએ
 તોર ઉતરાવું એનો આકરી અરજ કરી

કાસીઓ—

૬

હો સખિ રંગમાં ઉમંગમાં
 જૂલણે જૂલોને હર્ષધારી હો ખેની મારી
 પાટણપતિની પ્રાણપ્યારી
 ઉર્વશી અધીક રૂપ મુખ જશી શોભતું
 મોહની જાત્રી છે મોહકારી

વૈભવ વીલાસ ઇંદ્રાપુરી સમ ઓપતો
 જોડીમાં તું રાધા કૃષ્ણ નારી
 વાસ્ત્રલંકાર વળ્યો વાસુકી વેણીએ
 દેહ ગૃહે વીદેહી વીસારી
 ગુણમાં ગાન્ધારી સમ ગુણીયલ ગણાય છે
 દીપતી દેવાંગના દુલારી

સીંદૂરાજ—

૭

બુલી ન બુલાયે ભાભા જશમાં જરાએ
 વામાના વિયોગે માઈ મનકું મુંઝાયે
 મન માઈ મોહક લલના લખ તું ક્યાં જાયે
 જપ માળ તારા જપની જપના ચે
 તૃપાતુર તનકું માઈ તલસતું ધાયે
 પ્રેમાતુર પ્રેમી તારો ઉરે અકળાયે

રાણીચો. અરજણ—

૮

મારા જોખનનો બાગ છે ખાલી
 મને કોઇ પરણાવોને
 માઈ નામ છે મીઠડી માલી
 મોતિની હીઠોણી માથે ત્રાંબાનું બેસું
 હાલું હલકેથી હલકવાળી
 દાહાડા વીતાડો વહુ થોડા દીની વાર છે
 જન જોડી જુગતે દઈ પરણાવી

જસમાં—

૯

પરણી પતિ છુલી ગઇ નથી રડા તું મારે ભરથાર
 તું મારે ભરથાર પ્રિયતમ પરબવ પ્રાણુ આધાર
 મંડપમાં મુજ માત પિતાએ સોંપ્યો કર ઉર ધાર
 માન્યો પછી મેં મોહન મનનો મનોહર હૈયાહાર
 અંધાધ અંધન બળથી અંધી છુટી છુટે ન તલભાર
 તન્યો તબયે ક્યમ કરી તુજને
 વીધીયે નિરમ્યો નીરધાર

વીરમતિ—

૧૦

પ્રિત આંધી પરથી પ્યારે કરણું શું બહેની મારે
 મૂંઝાઈ મરું મનમાં રે શોક્ય સાહે છેતનમાં રે
 અકળાઉં હું અતિશય બહેની બધી સતાવે વેહની
 પરવશતામાં પ્રિતમ પડીયો
 યુક્તિથી કોઈ મનાવે રે
 મુજ સ્વામી કોણુ મુધારે

વીરમતિ—

૧૧

અર્ધાંગ અર્ધભાગી મનવંતતણી વાણી. રે
 ગૃહસ્થાશ્રમે ગવાણી વરણાશ્રમે વખાણી
 ત્યાગી છતાં ન ત્યાગી માહેશ્વરે મહારાણી
 વસુધા ઉપર વહેંચાણો શુદ્ધ સૂર્યવંશી રાણો
 રે હક રાણીનો વેચાણો સંગ સુત પણ સમાણો
 સુખ દુખની સભાગી

પટકુંજ હરાયા પલમાં પાપી તણા પ્રવળમાં રે
 વૃદ્ધ વૃંદનાં વમળમાં શ્રી કૃષ્ણ કહે કકળમાં
 ત્યાગી શકે ન ભાગી...

૩૭૦—

૧૨

નમ્ર વૈરાટની માંહી ભમે ભિખારી થઇ
 સમયની છાંય પલટાઇ રહ્યા સ્વામી સેવક થઇ
 દુરંધર રાય યુધીષ્ઠર ધર્મ કરે કંગાલ કંકીજ કર્મ
 વક્રોદર વખત વેલણુસાઇ નપુત્રક નર છતાં શીઠ થાઇ
 ત્રિકાળી જ્ઞાન ત્રિભુવનનું છતાં ગૃહ્યું કર્મ ગૌત્મરનું
 વરણુંગીઝો વેરાગી થઇ રહ્યો અશ્વપાલ થઈ

૩૭૧—

૧૩

ધક્કા ન મારો મરી જનશે રે મુજ માત પીતાને
 આંધળાં અપંગ બિચારાં
 અધમુઆં દીન દુખારાં
 મરતાથી માર ન ખમાશે
 મહાજન તમે મોટાં લોકો
 શીદને પડાવો પોકો
 વાણી આ તમારી વગોવાણે...મુજ માત૦

અંક ૧ લો સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

યશોવર્મા, વીરભતિ— ૧૪

ભગીની ભય નવ ધારસો, જશમાનો જનમે કદી
 બ્રાતનો લઢાવો લેવરાવજો પોંખીશ હું પસલી થકા
 હાર પહેરાવું રત્ને વધાવું આશીષ દઉં અદ્ધી આ
 અંતરથી હું અધીક ચાહીશ
 નિરાધારો નાટો કદી શીર માફે જાયે કરી
 શુભ નીતિને નવ જીતિ

મીતિ, રાણીઓ— ૧૫

જણી જણી મેં તારી સગાઇ રે
 થાયે તું મારી બોજાઇ
 હળાયે મળાયે આવો હરખે નણુદી
 સ્નેહથી રાચી સદાઇ રે...બાઇ૦
 મુકો હાથ મારો મરડાઇ જશે
 ઉરે મધ અકળાઇ રે...બાઇ૦
 આવો ડરો ના ડરી દૂર નવ થાએ
 સેહજે જવો શું છેડાઇ રે...બાઇ૦
 છેડો છેડો કંઈ કહું હું જાનું
 લાજે હું તો લજવાઇ રે...બાઇ૦

ચારાંગનાઓ—

૧૬

મુલકોમેં હે તેરો નામ અય સીધ્ધરાજ સોલંકી
ડંકા તેરો દશ દીશ બાજો દીલાવરી દીલઅરકે સાથ
કીરતમેં વીરત હે ન્યારી જય જય જય જય જયસીંહરાજ
ન્યાય તોલકે નસીયત દેવે
પ્રવીનતાકે પક્ષાં ત્રાજ
ગુન આવે સબ ગુનીયન તેરો ગુર્જર કે પત ગુર્જર રાજ... ..

સીંહરાજ—

૧૭

કરમા ધરી સમશેર વેર દૂસ્મનનું વાળું
પરમારોનું નામ હામ પલમાં હું ટાળું
મારી માલવ ભૂપ પૃથ્વીતળમાં પેસાઈ
ટેક તણી તેગ થકી મારી એને નાખું નક્કી ચામ કિતાઈ
પ્રલય પ્રકટાવી પ્રપંચીને પ્રજ્ઞાવાનું
ક્રોધનાં વીરોધ મહીં નક્કી ભોગ એનો દધ પલ્લુ હું પાળું

૧૮

અરજણ, ડુંગર, પુનો, રાજ ને રાણીઓ—

ભાધ અમે પુરી પંચાત કરીએ પટેલીયા નાતની
થાયે ન્યાં કળયો ત્યાં ડુંગર ને રાણ્યો
અરજણીયો ઓડ તેમાં પુરો પ્રખ્યાત
નવ જવા દયે વાત
માલી નહી રાણીઓ પડકો છે કાણીઓ

મેતડીના માટે આ ઘડીઓ છે ઘાટ
નવ જવા હડિ વાત

જસમા, ઓડખાળાઓ— ૧૯

હેની અબળાનો અવતાર
કેતરવો કેમ કરી ભવપાર
ભરથારે ભવસાગર તરવો
શિયળ તણો શૃંગારજ ધરવો
ઝહાલાના વેણે વીચરવો વર્ણાશ્રમ વહેવાર
આતમ પરમાત્મન પ્રિયતમ છે
નાર તણો નારાયણ એ છે
પ્રિયતમના પડછાયાનો પ્રગટાવો પુરણ પ્યાર

જસમા, ઓડખાળાઓ— ૨૦

અલી ઉલી શું ઘેલી અલમેલી તું આમ
અની વ્યાકુળ થઈ અમને બનાવ નાં
શરમાવો નાં અકળાવો નાં
ઘટ ઘૂંઘટનો રંગ ઢંગ જાણ્યો
નારો પ્યારો પ્રેમીલો પીછાપૂચો
છોડો છોડો છોડો ના વાત
જણી જણી દીલ કેરી દાઝ
ભોળી ભાળી હું બાળી નાં સમજું હું કાંઈ
એને ઓછાં વચનથી લખ્યો નાં

રૂડો, જસમાં—

૨૧

શીળી પતિની જાંયડી લેઉં હું વિશ્રામ
 પંખીડી હું પાંખથી ઉડી લઉં આરામ
 જીવન તરવર જસમાંના છો પતિ પ્રભુના તુલે
 કઈ કીલોલ લળી લતામાં રૂડાં નામ લખ અણુમૂલે
 પંખીડી મારી તું પરવરને મુજ જાંયતળે તું સંચરને
 કરી કીલોલ મીઠો કલરવ કરને
 જોને પંખીડા બુલે... ...

ચરોલમાં, જસમાં, રૂડો, વીરમતિ—૨૨

કેવો જીલમ જીલમીનો વરસે અમર ઓ કીરતાર
 ના મબરાઓ બાળકો મારા ભઈ હું રણ મોજાર
 પરમારમાં પ્રાણ પાડતાં પહેાંચી જમણ પરમાર
 પરદાખાંજન નામ અમારું કુળ ઉજવળ કરનાર
 બાન્ધવ તણી બેલ છુટતાં બહેની રહે ન પલવાર
 નભાઈ પહેલાં હું નિરભાગ મરી જમણ નિરમાર
 કિમત વગરનાં કથીર માટે તપધારી શીરે તલવાર
 વૈમાને બેસીને હું વેગે અક્ષય વર વરનાર

અંક ૨ નો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

જસમાં—

૨૩

પ્રભુ આવો મારી વારે
 દુખથી પોકારે
 તુલવીશુ ક્રોધુ બેલી અપળા ઉગારે
 ખુરી મરું હું આંહી દમા કરો દેવ કાંઈ
 હરી હર કર સહાઈ જીવતું આધારે

જસમાં—

૨૪

શીદને સંતાપે તું હર ન થા જા
 મીથ્યા મોહ શીદ મરે મળ મુત્ર માંસ પરે
 મુજમાં ન કાંઈ અરે પાપી સમજી જા
 ક્ષણ પળ જાગી તું જોને અભાગી
 રટી લેને રામ તું સદ્ગતે સધ્ય જા

જાનડીએ—

૨૫

મેર જાને ઉગમણે દેશ, મેર જાને આશમણે દેશ
 જાને વેવાઈને માંડવે
 અરજી વેવાઈ સુતો છો કે જામ
 મારે રાણાભાઈ વરરાજે શીમડી લેરી માણારાજ
 તારી શીમડીએ કાંઈ સમરેા ઢળાવ,
 સમરાના હોંશી રાણાભાઈ બાબા માણારાજ

અફસર, તમામ ઓડ— ૨૬

ચાલો માંડો આગળ ચાવા
 આ હાલ્યા કહેા ત્યાં જવા મારા બાવા
 યોખાને ખાંડ ખાઇ હ્યો
 મારા ધરણુવાના લાવા તમે પુરા હ્યેને ચાવા મારા બાવા
 થપડ લપડ દોડીને નવ મારશો હ્યો ખાવા ગાવા બાવા
 હાલો માંડો ગીતો ગાવા
 મંડ ઢોલી ઢોલ બજવા
 ડિપર શરણુધ પાવા
 ઢબ ઢબ થાળી મંડ ઢબકાવા

રૂડો—

૨૭

કળની કળનાને કોણુ કળે
 વીધીની કીધી ટાળી નાંહી ટળે
 નરની સાથે હતા નારાયણુ કૌરવો કયાંથી કળે
 એજ પ્રભુતા જના પારથની કાખાઓ હાંથે કકળે
 નૈયધ નર શીદ નજ દશામાં બગ પર ઘોતિ ધરે
 મીનતો શીદ ખીન બનાવે શેતી રાણી વન રઝળે...

રૂડો, જશમાં—

૨૮

તારા કર્મો પાપી છે પાપનાં
 આ જગમાં જનમી કરમજ ધરમજનાં છે
 ખોટાં ખોટાં બળનાં ફળ છે ન્યારા નકામ પાપી તું પાપના

જા તુંથી થાયે કરજે નાદાન
નિશદીન નિરધન નહી સહે અપમાન
રોતાં રોતાં દીનના ડસકા ખારા શું કામ લીએ છે આપનાં

રાજખાંડ—

૨૯

હાં હાય આવી આ જવાની રાખું કેમ હું સમાવીને શરીરમાં
કેઈ મનનો માન્યો મળે ઉમંગમાં
જઈ એટું ભાવે હું ઉછરંગમાં
હાં હાય નૈન બાણનાં કટાક્ષે વીધી નાખી પાકું એક તીરમાં
સ્તન ભારે લયકાઉ કટી પાતળી
કેણુ આવી ચુંટે આ ખીલતી કળી
હા હાય એન ના પડે ન ક્યાંય શું રે થાય મારા શરીરમાં

જશરાય, રાજખાંડ, રૂપાશા—૩૦

કરો જેવું પામો તેવું ખરે દુનિયાનું કહેવું
અધીકારી થઈ સત્તા ચલાવી માર્યા ગરીબો અપાર
જવાબ દેવા જાવું પડશે જમતણે દરબાર
ખરે ફળ આપવું એવું કરમે ફળીયું હોય તેવું
ચાર દીવસની ચાંદની છે એમ જોખનનો ઉભાર
વૃદ્ધ થયા પછી વહી જવાનો ખાલી અમલ ઉતાર
રાંડ્યા પછી સમજણુ જેવું કરમે ભોગવવું એવું
નિર્દોષ છું નથી દોષજ મારો સોખતનો અસાર
વીણુ વાંકે પડે મળામાં ફાંસો અરર મારા આધાર
છોડાઓને કહેજો એવું કરે નાં જેવું તેવું

જાશમાં—

૩૧

હો ખેની પીયુડે ત્યાગી હું અભાગી ખૂરીને મરૂં
 વેદના વીચોગ કેરી
 હો ખેની કેમ સ્હેવાશે મારૂં શું થાશે ખૂરીને મરૂં
 દૂખનાં દહાડાં દોમલા ભાવી મીઠ્યા નવ થાય
 પડી તે સ્હેવી સદા સ્મરણુ કરી જમરાય
 કંથ રૂઝો કમભાગી
 હો ખેની અધવચ અટકી પીયુ ઝો પટકી ખૂરીને મરૂં

અંક ૩ નો સમાપ્ત.

જાહેર ખપ્પર.

નીચે લખેલા નાટકોના ઓપેરા જે સાહેબોને જોઈએ તેમણે
શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપનીના મેનેજરને મુ. બાલાસીનીયર કાગળ
લખવાથી તેમને મોકલી આપવામાં આવશે.

૧ નવલ કાન્તા નાટકના ગાયનો.	૦-૪-૦
૨ સ્નેહી શત્રુ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૩ ચંદ્રવિલાસ નાટકના ગાયનો.	૦-૪-૦
૪ અલક કુમારી નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૫ બેફ છુલવણી નાટકના ગાયનો.	૦-૪-૦
૬ સરદાર વિજય નાટકના ગાયનો.	૦-૪-૦
૭ જીહ્વી મંજ નાટકનાં ગાયનો.	૦-૪-૦
૮ સતી જસમા નાટકના ગાયનો.	૦-૪-૦

સૂચના—જે સાહેબોએ ઓપેરા મંગાવવા હોય તેમણે ઓપેરાની
કીમત તથા ટપાલ ખર્ચ આગળથી મોકલી આપવું.

લી. મેનેજર,

શ્રી સરદાર વિજય નાટક કંપની.
બાલાસીનીયર. (મુબંઈ)

